

[Grethe Philip.]

over en vis størrelse, hvad angår antallet af værelser og kvadratmeter.

Jeg ser også med sympati på tanken om at søge frem til en ordening, der i højere grad end nu sikrer familier med børn mulighed for at komme ind i de store ældre og relativt billige lejligheder. Jeg håber, der også på dette punkt vil fremkomme realisable forslag under de senere drøftelser, og jeg har med glæde bemærket det ærede medlem hr. Thestrups bemærkninger vedrørende disse spørgsmål.

Jeg håber, at vi kan finde frem til en løsning under de senere drøftelser, som jeg allerede har sagt. Lovforslaget er kun en første tilnærmelse til løsningen af et stort problem, men det går i den rigtige retning, og det radikale venstre kan derfor støtte det.

Kai Moltke: Jeg kan ikke lade være med at begynde med et par bemærkninger om selve behandlingsformen her. Vi lever ganske vist i en periode, hvor samordning, økonomisk samordning, er blevet et næsten fængslende ord i alle de fire store grupper. Men når man bliver så lykkelig for en enkelt gløse, ligger faren forude, og jeg tror, at hovedfaren i øjeblikket består i, at økonomisk samordning bliver til sammenrodning. Det forekommer mig, at en del af debatten i går bar præg af, at man skulle løse alt gennem den økonomiske koordinering; man bevægede sig i glideflugt mere eller mindre jævnt fra Sveriges medlemskab inden for fællesmarkedet til boligproblemer og til den tekniske placering af omsen. Og når det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nu foreslår, at dette lovforslag skal dirigeres til omsudvalget, så forekommer det mig, at tendenserne til sammenrodning er ved at give sig farlige udtryk. Mon ikke der er problemer nok i omsudvalget? Jeg vil opfatte det høfligt og velvilligt som en ærlig bekymring fra det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersens side, når han hurtigst muligt lader denne brændende femøre gå videre. Lad sorteper blive placeret i andre udvalg med andre ordførere. Det tror jeg er klog gerning, hvis man vil frigøre sig for insinuationen om at være villig som en pige i maj.

Når det er sagt, er der vel grund til at gøre opmærksom på, at jeg er en stor tilhænger af en samordning, hvor det drejer sig om helhedsbehandling og helhedsløsninger

i bolig-, bygge- og lejespørgsmål, men dette er jo den fjerde tand, der bliver trukket ud i løbet af det sidste år. Først var der ændringen af byggestøtteloven; den hang så underlig isoleret i luften, fordi situationen ikke var moden til at gå hverken den ene eller den anden vej. Dernæst var der reparationerne på diskontoforhøjelsen, der ødelagde det økonomiske grundlag for den lov, man lige havde fået vedtaget. For det tredje kom denne, lad os sige fødsel i dølgsmål med 1 pct. forhøjelse af statslånerenten i byggeriet fra slutningen af 40erne og 50erne; det havde ganske vist ikke her i tinget, problemet løstes gennem det omstridte cirkulære af 5. april i år.

Nu vil jeg meget nødig være ondskabslad eller give udtryk for personlig modvilje mod noget parti eller nogen person, og sommetider kan man jo opnå det samme ved at lade partier og bevægelser møde et stykke af deres egen fortid og deres egne bedrifter. Jeg synes, der var en lille skurken i stemmen hos det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen i hans omtale af visse socialdemokratiske boligfolk, og det kan måske igen hænge sammen med det sidste nummer af tidsskriftet Boligen, som netop behandler dette cirkulære på en mindre respektfuld måde, men måske meget ærligt. Man refererer her dagbladet Aktuelt nummer fra valgkampen i 1960, som over en helside forkyndte: Husleje-forhøjelse, der rammer i flæng; VK-besparelse på 30 mill. kr. — i virkeligheden en husleje-forhøjelse for 150 000 familier og en husleje-forhøjelse, som rammer i flæng.

Der er siden den 1. november 1960 kun sket én afgørende ting, nemlig folketingsvalget, og da drejede diskussionen sig om, hvad Aktuelt havde kørt frem med her. Dengang, i 1960, havde vi haft en boligdebat i folketinget, hvorunder de to VK-partier havde stillet et dagsordensforslag og opfordret boligministeren til pr. cirkulære at komme med denne 1. pct.s forhøjelse af statslånerenten. Dette dagsordensforslag blev dog til sidst forkastet, da man havde flertal i folketinget til at gøre det. Det var altså det, Aktuelt skrev før valget. Før valget prælede de med, at man måtte træffe sit valg mellem de to linjer: de, der nu så ondskabsfuldt vil gå til rene vilkårligheder, og regeringspartierne. Men her præsenterede